Ročník 1982

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 26 | Vydána dne 19. listopadu 1982 | Cena Kčs 1,30

OBSAH:

127. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o závodním stravování

128. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Západočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 1 v okresu Domažlice

129. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maltské republiky o leteckých službách mezi jejich územím a za ním

130. Vyhláška federálního ministerstva zemědělství a výživy, kterou se mění vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 37/1963 Sb., o ochraně včel, ryb a lovné zvěře při hubení škůdců přípravky na ochranu rostlin, ve znění vyhlášky federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 35/1978 Sb.

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

127

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 14. října 1982

o závodním stravování

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje v dohodě s Ústřední radou odborů podle § 140 odst. 1 zákoníku práce, podle § 47 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a k provedení hospodářského zákoníku:

ČÁST I

ORGANIZACE A PROVÁDĚNÍ ZÁVODNÍHO STRAVOVÁNÍ

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Závodní stravování je nedílnou součástí péče organizací o pracovníky. Jeho cílem je zajistit pracovníkům ve všech pracovních směnách stravu odpovídající zásadám správné výživy, napomáhat k obnově jejich pracovních sil a k upevnění jejich zdraví. Organizace vytvářejí v souladu se stanovenými normativy potřebné podmínky pro přípravu a podávání stravy v průběhu jednotlivých směn a za tím účelem zřizují a provozují zařízení závodního stravování.

(2) K zabezpečení rozvoje závodního stravování vytvářejí všestranné podmínky ústřední orgány a národní výbory, a to především pro jeho technický rozvoj a zásobování zejména potravinami v souladu s výživovými normami a vývojem počtu strávníků.

(3) Organizace a nadřízené orgány vypracová-

vají jako součást svých dlouhodobých výhledů, pětiletých a ročních prováděcích plánů (rozpočtů) také plány rozvoje závodního stravování.

(4) Nejméně jednou ročně provádějí organizace a nadřízené orgány ve spolupráci s příslušnými odborovými orgány rozbor stavu závodního stravování a přijímají potřebná opatření k jeho dalšímu rozvoji.

(5) Závazky organizací k zabezpečování, rozšiřování a zvyšování úrovně závodního stravování se stanoví v kolektivních smlouvách.

§ 2

Formy závodního stravování

Organizace zabezpečují závodní stravování

a) výrobou a výdejem jídel ve vlastním nebo sdruženém zařízení závodního stravování nebo

b) stravováním pracovníků v zařízení závodního stravování jiné organizace nebo ve stravovacím zařízení jiné formy účelového stravování[1]) nebo

c) dovozem jídel ze zařízení závodního stravování nebo jiné formy účelového stravování, popřípadě z centrálních výroben pokrmů a jejich výdejem ve vlastním zařízení závodního stravování anebo

d) stravováním pracovníků s využitím restauračních zařízení (§ 8).

§ 3

Zařízení závodního stravování

Zařízeními závodního stravování jsou závodní kuchyně, podnikové a oblastní výrobny pokrmů, popřípadě polotovarů pro závodní stravování, závodní jídelny, výdejny jídel, jídelní kouty, závodní kantýny (bufety) a pomocná hospodářství závodního stravování.

§ 4

Zřizování, provoz, změna a zrušení zařízení závodního stravování

(1) Zařízení závodního stravování zřizují a provozují organizace ze svých prostředků nebo z prostředků více organizací jako sdružené zařízení,[2]) a to v dohodě s okresní (obvodní) odborovou radou (dále jen „okresní odborová rada") v souladu s příslušnými předpisy.[3]) Přitom mohou spolupracovat s jinými organizacemi, a to i s organizacemi zabezpečujícími jiné formy účelového stravování.[1])

(2) Organizace jsou povinny umožňovat využití volné kapacity zařízení závodního stravování i pro pracující jiných organizací.

(3) Zařízení závodního stravování může organizace se souhlasem nadřízeného orgánu a v dohodě s okresní odborovou radou zrušit, popřípadě jeho provoz podstatně omezit, jen ruší-li se organizace nebo její část nebo omezuje-li se podstatně její provoz nebo nelze-li zabezpečit provoz zařízení závodního stravování tak, aby odpovídal hygienickým předpisům nebo aby neohrožoval bezpečnost a zdraví pracovníků nebo jiných osob. Před zrušením nebo omezením provozu zařízení závodního stravování je organizace povinna zabezpečit stravování svých pracovníků jinou formou závodního stravování.

(4) Při plánování investiční výstavby nových závodů nebo provozů, popřípadě při jejich rekonstrukci nebo modernizaci, zabezpečuje investor v plánu investiční výstavby současně také výstavbu, popřípadě rekonstrukci nebo modernizaci zařízení závodního stravování v souladu s příslušnými předpisy. Využívá přitom možnosti sdružování prostředků s jinými organizacemi zabezpečujícími závodní stravování, s národním výborem, popřípadě s organizacemi zabezpečujícími jiné formy účelového stravování. Tento záměr je organizace povinna projednat před řízením podle zvláštních předpisů[4]) s příslušným národním výborem a s okresní odborovou radou podle místa stavby, a jde-li o zařízení závodního stravování s kapacitou více než 1000 porcí hlavních jídel denně, i s ministerstvem obchodu České socialistické republiky nebo ministerstvem obchodu Slovenské socialistické republiky.

§ 5

(1) Závodní stravování poskytuje organizace

a) svým pracovníkům,

b) učňům, pokud není jejich stravování zajištěno podle předpisů o stravování učňů,

c) žákům, studentům, vědeckým aspirantům a pracovníkům na studijních pobytech po dobu jejich přechodné práce v organizaci, není-li jejich stravování zajištěno podle zvláštních předpisů.

(2) Závodní stravování může poskytovat organizace v souladu s kolektivní smlouvou též důchodcům, kteří v ní pracovali do odchodu do důchodu.

---

[1]) Účelovým stravováním se rozumí neveřejné formy stravování, určené ke stravování vymezeného okruhu osob (závodní stravování, školní stravování, učňovské stravování, stravování v menzách, stravování ve společenských a družstevních organizacích, stravování ozbrojených sil a sborů, ústavní stravování, stravování důchodců, stravování ve zdravotnických zařízeních, v rekreačních zařízeních, v zařízeních pro výchovu a vzdělávání dospělých apod.).

[2]) § 360a hospodářského zákoníku.
Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 151/1978 Sb., o sdružování prostředků socialistických organizací.

[3]) § 140 odst. 1 věta třetí zákoníku práce.

[4]) Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a předpisy jej provádějící.

(3) Organizace může se souhlasem závodního výboru základní organizace Revolučního odborového hnutí (dále jen „závodní výbor") poskytovat závodní stravování též

a) pracovníkům organizace, se kterou uzavřela smlouvu o závodním stravování,

b) žákům a studentům, pro které není zabezpečeno stravování ve školní jídelně (menze), jestliže o tom uzavřela smlouvu s příslušným orgánem státní správy,

c) pracovníkům jiných organizací a funkcionářům společenských organizací, jsou-li na pracovní cestě nebo přechodně činni mimo trvalé bydliště nebo pracoviště,

d) důchodcům, kteří do odchodu do důchodu v organizaci nepracovali a nemají možnost se stravovat ve zvláštních zařízeních pro společné stravování důchodců, popřípadě manželkám důchodců,

e) rodinným příslušníkům svých pracovníků a důchodců, kteří v ní pracovali do odchodu do důchodu.

§ 6

Jídla v zařízeních závodního stravování

(1) V závodním stravování poskytuje organizace strávníkům především hlavní jídla a umožňují-li to provozní podmínky, též dietní jídla podle lékařského doporučení (dále jen „hlavní jídlo"). Hlavní jídlo připravuje organizace podle stanovených receptur,[3]) obvykle se předplácí a jako doklad o předplacení, který současně opravňuje k výdeji jídla, se vydávají stravenky.

(2) Prostřednictvím zařízení závodního stravování může organizace poskytovat strávníkům rovněž doplňková jídla, nápoje, jejichž prodej není v organizaci zakázán,[5]) ochranné nápoje a další stravovací služby.

(3) Hlavní jídlo a doplňková jídla se poskytují pracovníkům zásadně v průběhu pracovní směny. Jestliže to hygienické, bezpečnostní nebo závažné provozní důvody nedovolují, může orgán nadřízený organizaci v dohodě s příslušným odborovým orgánem výjimečně povolit, aby tato jídla byla poskytována v jiné vhodné době.

(4) V závodní kantýně (bufetu) se prodává potravinářské zboží a nápoje určené k občerstvení během pracovní doby, doplňková jídla a tabákové zboží, popřípadě jiné zboží nezbytné pro potřeby pracovníků. Seznam zboží stanoví organizace v dohodě se závodním výborem podle jednotného celostátního seznamu.

§ 7

Smlouvy o závodním stravování

(1) Organizace uzavírají k zajištění závodního stravování smlouvy o závodním stravování.

(2) Uzavřít, změnit nebo zrušit smlouvu o závodním stravování může organizace provozující zařízení závodního stravování jen po předchozím souhlasu závodního výboru. Ke zrušení nebo podstatnému omezení stravování pracovníků jiné organizace je organizace provozující závodní stravování povinna si vyžádat též souhlas okresní odborové rady.

(3) Organizace se ve smlouvě o závodním stravování dohodnou na formách spoluúčasti při plnění smlouvy, zejména na způsobu zajištění potřebných pracovníků pro provoz zařízení závodního stravování, na jeho technickém vybavení a údržbě v rozsahu odpovídajícím poskytovaným stravovacím službám. Jestliže k této dohodě nedojde, účtuje organizace, která zabezpečuje stravování pro pracovníky jiné organizace, přirážku podle § 18 odst. 4, jejíž výše musí být uvedena ve smlouvě o závodním stravování.

(4) Příslušné národní výbory působí spolu s okresními odborovými radami k tomu, aby organizace uzavíraly smlouvy o závodním stravování s organizacemi, u nichž by zřízení nebo provoz vlastního zařízení závodního stravování nebyly účelné a hospodárné, u nichž kapacita zařízení závodního stravování nestačí k zajištění závodního stravování všech jejich pracovníků nebo které nemohou ve vlastním zařízení závodního stravování zabezpečit dietní stravování svých pracovníků podle lékařského doporučení.

(5) Pokud je to účelné, mohou organizace se souhlasem okresní odborové rady uzavírat smlouvy k zajištění stravování i s organizacemi zabezpečujícími jiné formy účelového stravování.[1])

§ 8

Závodní stravování s využitím restauračních zařízení

Organizace může zabezpečit závodní stravování s využitím restauračních zařízení jen na základě smlouvy s organizací restauračního stravování uzavřené se souhlasem okresní odborové rady podle příslušných předpisů.[3])

§ 9

Závodní stravování pracovníků stravovacích zařízení

Pracovníci zaměstnaní ve stravovacích zařízeních organizací zabezpečujících jiné formy účelového stravování[1]) a v restauračních zařízeních, popřípadě další pracovníci působící v uvedených orga-

[5]) Viz zejména zákon č. 120/1962 Sb., o boji proti alkoholismu.

nizacích, se v nich mohou stravovat za podmínek určených v souladu s tímto nařízením příslušným ústředním orgánem v dohodě s příslušným odborovým orgánem.

§ 10

Pomocná hospodářství závodního stravování

(1) Pro zlepšení zásobování závodního stravování může organizace provozovat pomocné hospodářství. Poskytuje pro ně potřebné prostory, základní prostředky a zařízení a hradí věcné náklady spojené s jeho provozováním.

(2) Hospodaření pomocného hospodářství musí být řízeno tak, aby jeho náklady na suroviny a osobní náklady nepřesáhly částku odpovídající maloobchodním cenám celkového množství získaných produktů.

ČÁST II

HOSPODAŘENÍ, FINANCOVÁNÍ A TVORBA CEN JÍDEL V ZÁVODNÍM STRAVOVÁNÍ

§ 11

Všeobecné zásady

(1) Provoz závodního stravování je nevýdělečnou činností. Jeho náklady a výnosy (výdaje a příjmy) vede organizace odděleně od ostatních nákladů a výnosů (výdajů a příjmů). Tuto povinnost organizace nemá, jde-li o stravování pracovníků uvedených v § 9.

(2) Jako podklad pro hospodaření závodního stravování, kontrolu jeho nákladů a zabezpečení jejich úhrady sestavuje organizace v dohodě se závodním výborem roční rozpočet, který obsahuje všechny předpokládané náklady, tržby a ostatní výnosy závodního stravování. Rozpočet závodního stravování musí být vyrovnaný a v souladu s plánem rozvoje závodního stravování; nesmí v něm být uveden ani zisk, ani ztráta.

§ 12

Náklady na závodní stravování a jejich úhrada

(1) Náklady na závodní stravování jsou

a) materiální náklady s výjimkou nákladů uvedených v písmenu c), služby nemateriální povahy a finanční náklady závodního stravování (dále jen „věcné náklady"),

b) mzdové a ostatní osobní náklady pracovníků zařízení závodního stravování (dále jen „osobní náklady"),

c) cena placená za suroviny (potraviny) spotřebované na přípravu jídel pro závodní stravování včetně ztrát vzniklých přirozeným úbytkem surovin (dále jen „pořizovací cena surovin"),

d) cena placená za zboží určené k prodeji v závodních kantýnách (bufetech),

e) náklady na suroviny pro pomocná hospodářství závodního stravování.

(2) Má-li organizace několik zařízení závodního stravování, zahrnují se do jejich osobních nákladů také náklady na jejich společné řízení.

(3) Věcné a osobní náklady s výjimkou nákladů uvedených v odstavci 4 kryje organizace v plné výši. Rozpočtové organizace je kryjí ze svých rozpočtů, příspěvkové organizace ze svých rozpočtových výdajů a ostatní organizace na vrub nákladů své hlavní činnosti.

(4) Osobní náklady pracovníků závodních kantýn kryje organizace z obchodních srážek a osobní náklady pracovníků pomocných hospodářství z výnosů těchto hospodářství. Pokud výnosy z obchodních srážek nekryjí plně osobní náklady pracovníků závodních kantýn, uhradí se vzniklý rozdíl jako ztráta ze závodního stravování.

(5) Náklady uvedené v odstavci 1 písm. c) až e) kryje organizace tržbami a ostatními výnosy závodního stravování. Stanoví-li to zvláštní předpisy, kryje organizace v jimi stanoveném rozsahu pořizovací cenu surovin z prostředků uvedených v odstavci 3.[6])

(6) Zajišťuje-li organizace závodní stravování svých pracovníků s využitím zařízení restauračního stravování, hradí věcné a osobní náklady na jedno hlavní jídlo částkou rovnající se stanoveným průměrům věcných a osobních nákladů na přípravu hlavních jídel v restauračních zařízeních.[3])

§ 13

Příspěvek z fondu kulturních a sociálních potřeb na závodní stravování

(1) Organizace může poskytovat příspěvek z fondu kulturních a sociálních potřeb v zájmu dosažení odpovídající výživové normy vyjádřené finančním limitem spotřeby surovin na přípravu jednoho hlavního jídla stanoveným podle § 16 odst. 2 (dále jen „příspěvek")

a) strávníkům uvedeným v § 5 odst. 1 a 2 až do výše 1 Kčs na jedno hlavní jídlo podávané v průběhu ranní směny,

b) strávníkům uvedeným v § 5 odst. 1 až do výše
   — 2,50 Kčs na jedno hlavní jídlo podávané v průběhu odpolední směny,
   — 3,50 Kčs na jedno hlavní jídlo podávané v průběhu noční směny.

(2) Výše příspěvku se stanoví v kolektivní smlouvě.

---

[6]) Např. Pokyn k úhradě zvýšených cen potravinářských surovin a polotovarů v závodním stravování od 30. ledna 1982 vydaný federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, federálním ministerstvem financí a Ústřední radou odborů (čj. F 44-469-4409-180182).

(3) Na pořizovací cenu surovin spotřebovaných na přípravu doplňkových jídel se příspěvek neposkytuje.

(4) Pracovníkům vyslaným na pracovní cestu, kterým se poskytne za příslušný den stravné, odlučné nebo paušalovaná náhrada stravovacích výdajů podle předpisů o náhradách cestovních výdajů,[7]) příspěvek v místě přechodného pracoviště nenáleží. Příspěvek však náleží uvedeným pracovníkům na stavbách, pro které se vypracovávají režimy staveb.[8])

§ 14

Použití příspěvku

(1) Příspěvek nesmí být použit na snížení částky dosud placené strávníkem, pokud nebylo dosaženo finančního limitu spotřeby surovin na přípravu hlavního jídla stanoveného příslušnými předpisy.

(2) Příspěvek poskytovaný organizací, která zajišťuje závodní stravování svých pracovníků prostřednictvím zařízení závodního stravování jiné organizace, může být použit ke sjednocení částek placených strávníky zúčastněných organizací.

(3) Organizace, jejichž pracovníci pracují na stavbách, pro které se vypracovávají režimy staveb, poskytují příspěvek v dohodnuté výši tak, aby částka placená pracovníky za jedno hlavní jídlo byla jednotná pro pracovníky všech organizací na stavbě.

§ 15

Zisk a ztráta ze závodního stravování

(1) Případný rozdíl mezi skutečnými náklady a výnosy závodního stravování včetně příspěvku se posuzuje jako zisk nebo ztráta ze závodního stravování (dále jen „zisk" nebo „ztráta").

(2) Organizace je povinna zabezpečit, aby zisk nebyl dosahován na újmu strávníků a aby nedocházelo ke ztrátě nehospodárností v závodním stravování.

(3) Zisk se převede nejpozději při roční účetní uzávěrce do fondu kulturních a sociálních potřeb a používá se pro účely závodního stravování

a) na úhradu neplánované ztráty v příštích letech,

b) na příspěvek na pořizovací cenu surovin,

c) jako doplňkový zdroj financování investic pro závodní stravování a na doplňkové vybavení zařízení závodního stravování předměty postupné spotřeby a jinými neinvestičními předměty trvalé povahy, s výjimkou investic a vybavení pomocných hospodářství.

(4) Ztráta se uhradí při roční účetní uzávěrce z nepoužitého zisku ze závodního stravování z minulých let.

(5) Nelze-li ztrátu uhradit podle předchozího odstavce, uhradí se

a) v hospodářských organizacích, jejichž vztah ke státnímu rozpočtu je určen finančním plánem, z podílu jejich hmotné zainteresovanosti na zisku (podíl z nadplánového zisku apod.) organizace převedeného do fondu kulturních a sociálních potřeb nad stanovený limit, popřípadě při ročním finančním vypořádání,

b) v ostatních hospodářských organizacích z rozdělení zisku organizace;[9]) částka potřebná k úhradě ztráty se převede do fondu kulturních a sociálních potřeb nad stanovený limit,[10])

c) v rozpočtových organizacích z jejich rozpočtů,

d) v příspěvkových organizacích snížením jejich výsledného odvodu do státního rozpočtu, popřípadě zvýšením výsledného příspěvku ze státního rozpočtu.

§ 16

Stanovení spotřeby surovin

(1) Organizace stanoví v dohodě se závodním výborem normy spotřeby surovin na jedno hlavní jídlo připravované v zařízení závodního stravování v souladu s příslušnými předpisy.[3])

(2) Organizace stanoví v dohodě se závodním výborem průměrný roční finanční limit spotřeby surovin v pořizovací ceně na jedno hlavní jídlo poskytované na předplatné — stravenky (dále jen „finanční limit") odpovídající charakteru práce a pracovnímu režimu.

(3) Při dodávkách polotovarů, hotových jídel a opracovaných surovin z výroben k tomu určených se do spotřeby surovin pro přípravu jídel započítává pouze pořizovací cena surovin spotřebovaných na jejich výrobu. Ostatní náklady spojené s výrobou u dodavatele (včetně jeho zisku) hradí odběratelská organizace na vrub nákladů své činnosti jako věcné náklady závodního stravování. Dodavatel fakturuje cenu spotřebovaných surovin odděleně od ostatních položek.

§ 17

Ceny jídel v zařízeních závodního stravování

(1) Cena jídla v zařízení závodního stravování se tvoří z pořizovací ceny surovin, z věcných nákladů a z osobních nákladů.

---

[7]) § 7, § 19 odst. 1 písm. c) a § 27 odst. 1 vyhlášky Státní komise pro finance, ceny a mzdy č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, ve znění vyhlášky č. 91/1982 Sb.

[8]) Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, Státní plánovací komise a Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 157/1976 Sb., o režimech staveb.

[9]) § 5, 10, 17, 39 a 54 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků.

[10]) § 3 a 6 vyhlášky federálního ministerstva financí a Ústřední rady odborů č. 165/1980 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb.

(2) Strávníkům uvedeným v § 5 odst. 1 a 2 poskytuje organizace v dohodě se závodním výborem

a) hlavní jídla za pořizovací cenu surovin sníženou o poskytnutý příspěvek (§ 13 odst. 1) a o část pořizovací ceny, kterou hradí organizace (§ 12 odst. 5 druhá věta),

b) doplňková jídla za pořizovací cenu surovin.

(3) Ostatním strávníkům a organizacím, s nimiž uzavřela smlouvu o stravování, poskytuje organizace hlavní a doplňková jídla za cenu utvořenou podle odstavce 1.

(4) Organizace může připravovat, dovolují-li jí to provozní podmínky a dohodne-li se na tom se závodním výborem, hlavní jídla ve více finančních limitech (§ 16) a jídla za ceny utvořené podle kalkulované spotřeby surovin, popřípadě též věcných a osobních nákladů, která poskytuje strávníkům v souladu s odstavci 2 a 3.

(5) Připravované nápoje se prodávají za maloobchodní ceny použitých surovin. Zboží prodávané v závodní kantýně v nezměněném stavu se prodává za maloobchodní ceny.

(6) V průběhu pracovní směny může organizace poskytnout pracovníkovi jen jedno hlavní jídlo za částku uvedenou v odstavci 2. Další hlavní jídlo v téže směně může organizace poskytnout pracovníkovi za tuto částku jen, trvá-li jeho práce déle než 11 hodin. V ostatních případech mu poskytne další hlavní jídlo v jedné pracovní směně za cenu utvořenou podle odstavce 1.

§ 18

Úhrady za stravování v jiné organizaci

(1) Organizace, jejíž pracovníci se stravují v zařízení závodního stravování jiné organizace nebo v zařízení jiné formy účelového stravování, postupuje při úhradě věcných a osobních nákladů podle § 12 odst. 3 a při poskytování příspěvku podle § 13 odst. 1.

(2) Organizace poskytuje jídla pro strávníky jiné organizace za cenu utvořenou podle § 17 odst. 1, popřípadě zvýšenou o přirážku uvedenou v odstavci 4. Přitom uvede ve faktuře za jídla odděleně finanční limit, poměrnou část věcných nákladů a poměrnou část osobních nákladů, popřípadě i přirážku podle odstavce 4.

(3) Úhrada věcných a osobních nákladů od jiné organizace je součástí výnosů činnosti organizace provozující závodní stravování. Rozpočtové organizace si navzájem tyto náklady neuhrazují.

(4) Jestliže organizace, které zajišťují závodní stravování smlouvou o závodním stravování, nedohodnou ve smlouvě formy spoluúčasti při plnění smlouvy (§ 7 odst. 3), může organizace, která zabezpečuje stravování pro pracovníky jiné organizace, účtovat k ceně jídla utvořené podle § 17 odst. 1 přirážku až do výše 20 % finančního limitu. Přirážka je u této organizace výnosem závodního stravování. Rozpočtové organizace hradí účtovanou přirážku ze svého rozpočtu, příspěvkové organizace na vrub svých rozpočtových výdajů a ostatní organizace z rozdělení svého zisku.

§ 19

Obchodní srážky

(1) Dodavatelé zboží pro zařízení závodního stravování (§ 3) jsou povinni poskytovat organizaci obchodní srážky ve výši a za podmínek stanovených zvláštními předpisy.[11])

(2) Prostředky získané při provozu závodní kantýny (bufetu) z obchodních srážek se používají po jejich vytvoření k úhradě osobních nákladů pracovníků závodních kantýn a dále ve stanoveném rozsahu jako příspěvek za předpokladu, že byly vyhrazeny v rozpočtu závodního stravování pro tyto účely. Nepoužitá část těchto prostředků spoluvytváří zisk (§ 15 odst. 1 až 3).

ČÁST III

SOUČINNOST A SPOLEČENSKÁ KONTROLA ORGÁNŮ REVOLUČNÍHO ODBOROVÉHO HNUTÍ

§ 20

Příslušné orgány Revolučního odborového hnutí spolupůsobí při všech opatřeních k rozvoji závodního stravování včetně jeho zásobování a vykonávají společenskou kontrolu podle zásad Ústřední rady odborů.

ČÁST IV

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 21

Náhradní stravování v zařízeních restauračního stravování

(1) Nemůže-li organizace zajistit závodní stravování, protože tomu brání povaha práce nebo častá změna pracoviště, může výjimečně zajistit náhradní stravování svých pracovníků a učňů [§ 5 odst. 1 písm. b)], kteří nepobírají stravné nebo paušalované stravné podle předpisů o náhradách cestovních výdajů, v průběhu pracovní směny na poukázky v zařízeních restauračního stravování. K tomu uzavírá organizace se souhlasem okresní odborové rady vždy nejdéle na dobu jednoho roku písemnou smlouvu s organizací restauračního stravování.

(2) Náhradní stravování lze provádět jen na poukázky, které musí znít na dohodnutou průměrnou cenu teplého hlavního jídla, do níž je zahrnut příspěvek organizace i podíl z ceny, který uhrazuje strávník. Je-li cena jídla vyšší než cena uvedená na poukázce, platí rozdíl strávník.

[11]) Vyhláška ministerstva financí č. 95/1967 Sb., kterou se provádí zákon č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, ve znění vyhlášek č. 171/1973 Sb. a č. 113/1974 Sb.

(3) Poukázka smí být použita pouze k úhradě jednoho teplého hlavního jídla nejpozději do tří měsíců od jejího vydání a její použití musí být i místně omezené. Organizace restauračního stravování, se kterou byla uzavřena smlouva o náhradním stravování, zabezpečuje denně aspoň dva druhy hlavního jídla v ceně uvedené na poukázce. Obě smluvní strany jsou povinny provádět důslednou kontrolu náhradního stravování, zejména aby poukázky byly používány v souladu s tímto nařízením. Právo společenské kontroly má i okresní odborová rada.

(4) Organizace přispívají na náhradní stravování na jedno hlavní jídlo denně částkou 2,45 Kčs. Příspěvek hradí rozpočtové organizace ze svého rozpočtu, příspěvkové organizace ze svých rozpočtových výdajů a ostatní organizace na vrub nákladů své činnosti.

§ 22

Pro stravování v zařízeních výrobních, spotřebních a bytových družstev a v zařízeních Ústřední rady družstev a organizací jí řízených platí ustanovení § 1 až 11, § 17 odst. 4 až 6, § 19 odst. 1, § 20, § 21 odst. 1 až 3 a § 23.[12])

§ 23

Ústřední orgány řídící organizace, které zabezpečují jiné formy účelového nebo restauračního stravování, mohou pro zajišťování stravování pracovníků těchto organizací v jejich stravovacích zařízeních určit, dohodnou-li se na podmínkách jejich stravování s příslušným ministerstvem financí a orgánem Revolučního odborového hnutí, že tyto organizace postupují obdobně podle tohoto nařízení.

ČÁST V

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 24

(1) Organizace zabezpečující závodní stravování strávníků uvedených v § 5 odst. 1 a 2 hradí do konce roku 1983 ze zdrojů uvedených v § 12 odst. 3 osobní náklady na jedno hlavní jídlo částkou 1 Kčs.

(2) Organizace může do konce roku 1983 poskytovat z fondu kulturních a sociálních potřeb příspěvek též na osobní náklady až do jejich celkové výše, snížené o úhradu podle předchozího odstavce. Ustanovení § 13 odst. 3 a 4 přitom platí obdobně.

(3) Osobní náklady, které nebudou uhrazeny podle předchozích odstavců, uhradí strávníci, s výjimkou pracovníků zaměstnaných v zařízeních závodního stravování, v částce placené za hlavní jídlo. Částka dosud placená strávníky přitom nesmí být snížena, pokud nebylo dosaženo stanoveného finančního limitu.

§ 25

Organizace přispívá do konce roku 1983 na náhradní stravování (§ 21) ze zdrojů uvedených v § 21 odst. 4 částkou 1,95 Kčs na jedno hlavní jídlo. Kromě toho může v této době poskytovat příspěvek z fondu kulturních a sociálních potřeb na osobní náklady až do výše 0,50 Kčs na jedno hlavní jídlo denně podle kolektivní smlouvy.

§ 26

Organizace jsou povinny uvést dosavadní smlouvy o stravování pracovníků do souladu s tímto nařízením nejpozději do 31. prosince 1983. V téže lhůtě zabezpečí organizace v dohodě se závodními výbory provedení případných změn nebo doplňků kolektivních smluv.

§ 27

Zrušuje se nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 25/1974 Sb., o závodním stravování.

§ 28

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1983.

Dr. Štrougal v. r.

[12]) § 267a písm. a), b) a f) zákoníku práce.

128

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze dne 25. října 1982

o vyhlášení doplňovací volby do Západočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 1 v okresu Domažlice

Předsednictvo České národní rady

podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, vyhlašuje doplňovací volbu do Západočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 1 v okresu Domažlice (území obcí Bělá nad Radbuzou, Drahotín, Chodov, Klenčí pod Čerchovem, Nemanice, Nový Kramolín, Pec, Poběžovice, Postřekov, Rybník, Smolov, Trhanov) a stanoví den jejího konání na pátek 10. prosince 1982.

Kempný v. r.

129

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 4. října 1982

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maltské republiky o leteckých službách mezi jejich územím a za ním

Dne 11. listopadu 1981 byla v La Vallettě podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maltské republiky o leteckých službách mezi jejich územím a za ním.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 20 dnem 24. května 1982.

Český překlad Dohody se vyhlašuje současně.

První náměstek:

Řehořek v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maltské republiky o leteckých službách mezi jejich územím a za ním

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Maltské republiky,

jsouce stranami Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, otevřené k podpisu v Chicagu sedmého prosince 1944, a

přejíce si rozvíjet přátelské vztahy mezi oběma zeměmi v souladu se Závěrečným aktem Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě (Helsinki, 1975) a podporovat letecké dopravní vztahy mezi sebou,

dohodly se takto:

Článek 1

Pro provádění této dohody, pokud ze souvislosti nevyplývá jinak:

a) výraz „Úmluva" znamená Úmluvu o mezinárodním civilním letectví otevřenou k podpisu v Chicagu dne 7. prosince 1944 a zahrnuje všechny přílohy přijaté podle článku 90 této úmluvy a všechny změny příloh nebo Úmluvy podle jejích článků 90 a 94, pokud tyto přílohy a změny byly přijaty oběma smluvními stranami;

b) výraz „letecké úřady" znamená, pokud jde o Československou socialistickou republiku, federální ministerstvo dopravy, pokud jde o Maltskou republiku, ministra odpovědného za civilní letectví, nebo v obou případech jakoukoli jinou osobu nebo orgán pověřený vykonáváním funkcí prováděných v současné době zmíněnými úřady;

c) výraz „určený letecký podnik" znamená letecký podnik, který byl určen a pověřen v souladu s článkem 3 této dohody jako letecký podnik provozující dohodnuté letecké služby na stanovených tratích v souladu s odstavcem 1 článku 2 této dohody;

d) výrazy „území", „letecká služba", „mezinárodní letecká služba", „letecký podnik" a „přistání pro neobchodní účely" mají význam stanovený v článcích 2 a 96 Úmluvy;

e) výraz „příloha" znamená přílohu k této dohodě nebo její změny provedené v souladu s ustanoveními článku 16 této dohody. Příloha tvoří nedílnou součást této dohody a všechna odvolání k Dohodě v sobě zahrnují odvolání k příloze, pokud není stanoveno jinak.

Článek 2

1. Každá smluvní strana poskytuje druhé smluvní straně práva stanovená v této dohodě, aby umožnila jejímu určenému leteckému podniku zřídit a provozovat mezinárodní pravidelné letecké služby na tratích stanovených v příslušné části přílohy (dále nazývané „dohodnuté služby" a „stanovené tratě").

2. Podle ustanovení této dohody určený letecký podnik každé smluvní strany bude mít při provozu dohodnuté služby na stanovené trati tato práva:

a) létat bez přistání přes území druhé smluvní strany;

b) přistávat na uvedeném území pro neobchodní účely;

c) přistávat na uvedeném území v bodě nebo bodech stanovených pro tuto trať v Příloze k této dohodě pro účely vykládání a nakládání cestujících, zboží a pošty v mezinárodní přepravě.

3. Ustanovením odstavce 2 tohoto článku se nepropůjčuje určenému etelckému podniku jedné smluvní strany právo nakládat na území druhé smluvní strany cestující, zboží nebo poštu k dopravě do jiného místa na území této druhé smluvní strany za úplatu nebo nájemné.

Článek 3

1. Každá smluvní strana má právo určit písemně druhé smluvní straně letecký podnik k provozování dohodnutých služeb na stanovených tratích.

2. Po obdržení tohoto určení druhá smluvní strana udělí, s výhradou ustanovení odstavců 3 a 4 tohoto článku, bez prodlení určenému leteckému podniku příslušné provozní oprávnění.

3. Letecký úřad jedné smluvní strany může požadovat od leteckého podniku určeného druhou smluvní stranou, aby prokázal, že je schopen dodržovat podmínky stanovené zákony a předpisy, které tento úřad obvykle a přiměřeně uplatňuje v souladu s ustanoveními Úmluvy při provozu mezinárodních leteckých služeb.

4. Každá smluvní strana bude mít právo odmítnout udělení provozních oprávnění, zmíněných v odstavci 2 tohoto článku, nebo uložit urče-

němu leteckému podniku při využívání práv stanovených článkem 2 této dohody takové podmínky, které považuje za nezbytné v každém případě, kdy zmíněná smluvní strana není přesvědčena o tom, že podstatná část vlastnictví a skutečná kontrola leteckého podniku náleží smluvní straně, která určuje letecký podnik, nebo jejím státním příslušníkům.

5. Jakmile byl letecký podnik takto určen a oprávněn, může být kdykoli zahájeno provozování dohodnutých služeb za předpokladu, že tarify stanovené v souladu s ustanoveními článku 12 této dohody jsou platné pro tuto službu.

Článek 4

1. Každá smluvní strana bude mít právo zrušit provozní oprávnění nebo pozastavit výkon práv stanovených v článku 2 této dohody, leteckému podniku určenému druhou smluvní stranou nebo uložit pro využívání těchto práv takové podmínky, které považuje za nezbytné:

a) v případě, kdy se letecký podnik nebude řídit zákony a předpisy smluvní strany, jež tato práva poskytuje;

b) v případě, kdy není přesvědčena, že podstatná část vlastnictví a skutečná kontrola leteckého podniku náleží smluvní straně určující letecký podnik, nebo státním příslušníkům této smluvní strany;

c) v případě, že letecký podnik jiným způsobem poruší provozování leteckých služeb podle podmínek stanovených v této dohodě.

2. Pokud okamžité zrušení provozních oprávnění, pozastavení výkonu práv nebo uložení podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku nebude nezbytné k zabránění dalšího porušování zákonů a předpisů, takové právo bude uplatněno teprve po poradě s druhou smluvní stranou.

Článek 5

1. Zákony a předpisy jedné smluvní strany, které se vztahují na vstup letadel provozujících mezinárodní létání na její území a výstup z něj nebo které se vztahují na provoz a létání těchto letadel na jejím území, jsou závazné i pro letadlo leteckého podniku určeného druhou smluvní stranou a musí být dodržovány těmito letadly při vstupu, výstupu a při provozu na území první smluvní strany.

2. Zákony a předpisy jedné smluvní strany, které se vztahují na vstup na její území, pobyt na něm, tranzit a výstup z něj pro cestující, posádku, zboží a poštu letadel, jako předpisy týkající se vstupu, výstupu, vystěhovalectví a přistěhovalectví, cestovních dokladů, jakož i celní a zdravotní opatření, jsou závazné i pro cestující, posádku, zboží a poštu dopravované letadly určeného leteckého podniku druhé smluvní strany, pokud se nacházejí na zmíněném území.

Článek 6

1. Letadla používaná k provozu mezinárodních leteckých služeb určeným leteckým podnikem jedné smluvní strany, jakož i jejich obvyklé vybavení, náhradní díly, pohonné hmoty a mazací oleje i zásoby letadla (včetně potravy, nápojů a tabáku) uložené na palubě letadla, budou osvobozeny ode všech celních, inspekčních a jiných poplatků nebo daní při příletu na území druhé smluvní strany za předpokladu, že takové vybavení a zásoby zůstanou na palubě letadla až do doby, kdy budou znovu vyvezeny.

2. Od stejných poplatků a daní, s výjimkou poplatků odpovídajících provedeným službám, budou také osvobozeny:

a) zásoby letadla převzaté na palubu na území každé smluvní strany v rámci limitů stanovených úřady příslušné smluvní strany a pro použití na palubě letadla provádějícího mezinárodní letecké služby druhé smluvní strany;

b) náhradní díly dovezené na území každé smluvní strany pro údržbu nebo opravy letadla používaného při mezinárodních službách určeným leteckým podnikem druhé smluvní strany;

c) pohonné hmoty a mazací oleje potřebné k zásobování letadla provádějícího mezinárodní letecké služby leteckým podnikem určeným druhou smluvní stranou, i když budou použity na části cesty vedené nad územím smluvní strany, v níž byly vzaty na palubu.

Může být požadováno, aby materiál shora uvedený v pododstavcích a), b) a c) byl pod celním dohledem nebo kontrolou.

3. Obvyklé zařízení letadla, jakož i materiál a zásoby ponechávané na palubě letadla jedné nebo druhé smluvní strany mohou být vyloženy na území druhé smluvní strany pouze se souhlasem celních úřadů na tomto území. V takovém případě mohou být uloženy pod dohledem zmíněných úřadů až do doby, kdy budou znovu vyvezeny nebo s nimi bude jinak naloženo v souladu s celními předpisy.

Článek 7

Poplatky za užívání letišť a ostatních zařízení na území každé smluvní strany budou vybírány podle sazeb stanovených jejími příslušnými úřady. Takové poplatky nebudou vyšší než poplatky pro národní letadla každé smluvní strany zabývající se podobnými mezinárodními leteckými službami.

Článek 8

Cestující v přímém tranzitu přes území smluvní strany neopouštějící prostor letiště určený pro takový účel budou podrobeni zjednodušené kontrole. Zavazadla a zboží v přímém tranzitu budou osvobozeny od celních a jiných poplatků.

Článek 9

1. Určený letecký podnik každé smluvní strany bude na území druhé smluvní strany osvobozen ode všech daní ze zisků nebo příjmů plynoucích z provozování dohodnutých služeb.

2. Každá smluvní strana poskytuje určenému leteckému podniku druhé smluvní strany právo podle úředního směnného kursu převádět v souladu s platnými devizovými předpisy na jejím území přebytek příjmů nad výdaji dosažený tímto leteckým podnikem na území dotyčné smluvní strany v souvislosti s dopravou cestujících, zboží a pošty. Převod bude uskutečňován v některé z volně směnitelných měn.

3. Každá smluvní strana bude usnadňovat převody takových finančních prostředků do druhé země; tyto převody budou prováděny bez průtahů.

Článek 10

1. Letecký podnik každé smluvní strany bude mít přiměřenou a stejnou příležitost k provozování dohodnutých služeb na stanovených tratích.

2. Při provozování dohodnutých služeb letecký podnik jedné nebo druhé smluvní strany bude brát v úvahu zájmy leteckého podniku druhé smluvní strany tak, aby nedošlo k nevhodnému ovlivnění služeb, které tento podnik poskytuje na shodných tratích nebo jejich částech.

3. Dohodnuté služby poskytované určenými leteckými podniky smluvních stran budou v úzkém vztahu k přepravním požadavkům veřejnosti na stanovených tratích a jejich hlavním cílem bude, při přiměřeném vytížení, poskytnout kapacitu odpovídající běžným a přiměřeně očekávaným požadavkům na přepravu cestujících, zboží a pošty z území nebo pro území smluvní strany, která určila letecký podnik.

4. Oprávnění pro dopravu cestujících, zboží a pošty nakládaných a vykládaných na stanovených tratích v místech, která jsou na území jiných států než státu, jenž určil letecký podnik, bude uděleno v souladu s obecnými zásadami, podle nichž kapacita bude ve vztahu:

a) k dopravním požadavkům na území a z území smluvní strany, která určila letecký podnik;

b) k dopravním požadavkům oblasti, kterou letecký podnik prolétává po přihlédnutí k leteckým službám provozovaným leteckými podniky států v této oblasti; a

c) k požadavkům průletového provozu leteckých podniků.

5. Kapacita poskytovaná při dohodnutých službách na stanovených tratích bude stanovena mezi určenými leteckými podniky obou smluvních stran dohodou podléhající schválení leteckými úřady.

Článek 11

1. Určený letecký podnik každé smluvní strany bude předkládat leteckému úřadu druhé smluvní strany nejpozději třicet (30) dnů před zahájením služeb na stanovených tratích podle článku 2 této dohody ke schválení typy používaných letadel a letový řád. Toto platí obdobně i pro pozdější změny.

2. Letecký úřad smluvní strany poskytne leteckému úřadu druhé smluvní strany na jeho požádání periodické a jiné statistické údaje, které mohou být rozumně požadovány za účelem přezkoumání kapacity poskytované při dohodnutých službách určeným leteckým podnikem smluvní strany uvedeným na začátku tohoto článku. Takové údaje budou zahrnovat všechny informace potřebné k určení přepravního objemu dopraveného tímto leteckým podnikem v rámci dohodnutých služeb a místo počátku a určení těchto přeprav.

Článek 12

1. Výraz „tarif“ užívaný dále znamená ceny a podmínky pro jejich použití, které budou placeny za dopravu cestujících, zavazadel a zboží, spolu s poplatky a podmínkami za zprostředkovatelské a jiné pomocné služby; nezahrnuje však poplatky a podmínky za dopravu pošty.

2. Tarify používané leteckými podniky jedné smluvní strany pro dopravu na území nebo z území druhé smluvní strany budou stanoveny v přiměřené výši, přičemž bude náležitě přihlíženo ke všem důležitým činitelům včetně provozních nákladů, přiměřeného zisku, povahy služeb (jako jsou normy rychlosti a cestovní uspořádání) a tarify jiných leteckých podniků.

3. Tarify uvedené v odstavci 2 tohoto článku budou dle možnosti sjednány určenými leteckými podniky obou smluvních stran po poradě s jinými leteckými podniky provozujícími dopravu na celé lince nebo její části; takové dohody bude dosaženo, kde je to možné, pomocí mechanismu pro stanovení tarifů Mezinárodního sdružení leteckých dopravců.

4. Takto sjednané tarify budou předloženy ke schválení leteckým úřadům smluvních stran nejméně devadesát (90) dnů před navrhovaným datem jejich zavedení; ve zvláštních případech může být tato časová lhůta se souhlasem leteckých úřadů zkrácena.

5. Souhlas s tarify může být dán výslovně. V případě, že žádný z leteckých úřadů neoznámí svůj nesouhlas s kterýmkoli tarifem do čtyřiceti (40) dnů od data předložení tarifů podle odstavce 4 tohoto článku, tarify budou považovány za schválené. Jestliže bude lhůta pro předložení zkrácena v souladu s odstavcem 4 tohoto článku, letecké úřady mohou dohodnout lhůtu kratší než čtyřicet (40) dnů, během níž má být nesouhlas oznámen.

6. Nebude-li možno tarif dohodnout podle

odstavce 3 tohoto článku, nebo pokud ve lhůtě stanovené v odstavci 5 tohoto článku letecký úřad jedné smluvní strany předá leteckému úřadu druhé smluvní strany oznámení o svém nesouhlasu s tarify dohodnutými podle odstavce 3 tohoto článku, vynasnaží se tarify stanovit letecké úřady smluvních stran vzájemnou dohodou.

7. Nebudou-li se moci letecké úřady dohodnout na schválení některého tarifu předloženého jim podle odstavce 4 tohoto článku a na jeho určení podle odstavce 6, spor bude řešen podle ustanovení článku 18 této dohody.

8. Tarify sjednané podle ustanovení tohoto článku budou v platnosti až do sjednání nových tarifů. Platnost žádného tarifu však nemůže být na základě tohoto článku prodloužena o více než dvanáct (12) měsíců po datu, ke kterému by jinak platnost tarifu skončila.

Článek 13

Určený letecký podnik každé smluvní strany je oprávněn udržovat na území druhé smluvní strany, v místech uvedených v příloze, zastoupení a přepravně obchodní, administrativní a technický personál v počtu přiměřeném rozsahu vykonávaných služeb.

Článek 14

Tato dohoda a všechny její změny podle článku 16 budou registrovány u Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Článek 15

V duchu úzké spolupráce budou letecké úřady obou smluvních stran provádět podle potřeby konzultace týkající se výkladu a uspokojivého provádění ustanovení této dohody a její přílohy.

Článek 16

1. Jestliže jedna ze smluvních stran bude považovat za žádoucí změnit kterékoli ustanovení této dohody, může požádat o konzultace druhou smluvní stranu. Tyto konzultace, které bude možno provést mezi leteckými úřady, a to buď přímým jednáním nebo písemně, se uskuteční do šedesáti (60) dnů ode dne podání žádosti. Změny takto dohodnuté vstoupí v platnost, jakmile budou potvrzeny výměnou diplomatických nót.

2. Změny přílohy k této dohodě mohou být předběžně prováděny od data dohodnutého leteckými úřady a vstoupí v platnost po jejich potvrzení výměnou diplomatických nót.

Za vládu
Československé socialistické
republiky:
Václav **Zeman** v. r.

Článek 17

Pokud všeobecná mnohostranná úmluva o pravidelných mezinárodních leteckých službách vstoupí v platnost pro obě smluvní strany, bude tato dohoda upravena tak, aby odpovídala ustanovením této mnohostranné úmluvy.

Článek 18

1. Jakýkoli spor týkající se výkladu nebo provádění této dohody nebo její přílohy bude urovnán přímým jednáním mezi leteckými úřady smluvních stran. Jestliže mezi leteckými úřady nebude dosaženo dohody, spor bude urovnán diplomatickou cestou.

2. Jestliže se spor nevyřeší prostředky uvedenými v odstavci 1 tohoto článku do devadesáti (90) dnů po dni, kdy jedna ze smluvních stran požádala o jeho řešení, bude předložen kteroukoli stranou k rozhodnutí arbitrážní komisi. Tato komise bude složena z šesti (6) členů — státních příslušníků obou zúčastněných států — jmenovaných smluvními stranami na paritním základě. Arbitrážní výrok bude přijímán komisí jednomyslně.

Článek 19

Každá smluvní strana může kdykoli oznámit druhé smluvní straně své rozhodnutí ukončit platnost této dohody. Kopie výpovědi bude zároveň zaslána Mezinárodní organizaci pro civilní letectví. Pokud je taková výpověď dána, skončí platnost této dohody dvanáct (12) měsíců po dni, kdy výpověď obdržela druhá smluvní strana, nebude-li výpověď dohodou obou smluvních stran odvolána před uplynutím této doby. Nebude-li potvrzeno přijetí výpovědi druhou smluvní stranou, výpověď bude považována za doručenou čtrnáct (14) dní poté, kdy její kopii obdržela Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Článek 20

1. Každá smluvní strana oznámí písemně druhé smluvní straně schválení této dohody podle svých vnitrostátních předpisů. Tato dohoda vstoupí v platnost počínaje datem posledního z těchto písemných oznámení.

2. Tato dohoda bude předběžně prováděna ode dne jejího podpisu.

Na důkaz toho zmocněnci smluvních stran podepsali tuto dohodu a opatřili ji svými pečetěmi.

Dáno v La Vallettě dne 11. listopadu 1981 ve dvou vyhotoveních v jazyku anglickém.

Za vládu
Maltské republiky:
Paul **Attard** v. r.

Příloha

Část 1

Tratě provozované v obou směrech leteckým podnikem určeným vládou Československé socialistické republiky:

Místo odletu	Mezilehlé body	Místo určení	Místa za
Bod v Československé socialistické republice	Určí se později	Bod v Maltské republice	Určí se později

Část 2

Tratě provozované v obou směrech leteckým podnikem určeným vládou Maltské republiky:

Místo odletu	Mezilehlé body	Místo určení	Místa za
Bod v Maltské republice	Určí se později	Bod v Československé socialistické republice	Určí se později

Část 3

Mezilehlá místa a místa za nimi budou stanovena později mezi leteckými úřady podle ustanovení článku 16 Dohody.

130

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zemědělství a výživy

ze dne 12. října 1982,

kterou se mění vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 37/1963 Sb., o ochraně včel, ryb a lovné zvěře při hubení škůdců přípravky na ochranu rostlin, ve znění vyhlášky federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 35/1978 Sb.

Federální ministerstvo zemědělství a výživy v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy České socialistické republiky a ministerstvem zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 27 odst. 3 zákona č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby:

Čl. I

Vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 37/1963 Sb., o ochraně včel, ryb a lovné zvěře při hubení škůdců přípravky na ochranu rostlin, ve znění vyhlášky federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 35/1978 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 3 poslední věta zní:

„Za kvetoucí porosty se považují též porosty bobu a řepy navštěvované včelami při výskytu medovice[1]) (příloha č. 1).“.

2. V příloze č. 1 předposlední věta zní:
„Za kvetoucí porosty se považují též porosty bobu a řepy navštěvované včelami při výskytu medovice.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Nágr** CSc. v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo paliv a energetiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky **směrnici** č. 18/1982 ze dne 4. srpna 1982 **o práci ve směnách stanovených těžebním režimem na sobotu.**

Směrnice nabyla účinnosti dnem 1. září 1982 a je uveřejněna ve Zpravodaji federálního ministerstva paliv a energetiky č. 3, ročník 1982 a lze do ní nahlédnout na federálním ministerstvu paliv a energetiky a na generálních ředitelstvích uhelných koncernů.

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a českým výborem Odborového svazu pracovníků dřevoprůmyslu, lesního a vodního hospodářství **výnos** ze dne 27. července 1982 čj. 13 494/OEVH/8/82 **o odměňování dělníků n. p. Vodohospodářské opravny a strojírny Písek.**

Výnos se vztahuje na pracovníky dělnických povolání (dále jen „dělníci") v organizaci Vodohospodářské opravny a strojírny Písek v působnosti ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky.

Pro dělníky, na něž se vztahuje tento výnos pozbývá platnosti výnos MLVH ČSR ze dne 30. června 1976 čj. 10 383/OEVH/3 o odměňování dělníků v národním podniku Vodohospodářské strojírny Praha registrovaný v částce 21/1976 Sb. a doplněk k výnosu o odměňování dělníků v podniku Vodohospodářské strojírny Praha čj. 35 554/OEVH/3 ze dne 8. srpna 1978, který nebyl ve Sbírce zákonů registrován.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. října 1982 a byl zaslán organizaci jíž je určen.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky a v n. p. Vodohospodářské opravny a strojírny Písek.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 20 vyhlášky č. 96/1967 Sb., ve znění vyhlášky č. 91/1982 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství pod čj. SD/33-3428/82 ze dne 31. srpna 1982 **výnos o zvláštních paušálních náhradách cestovních výdajů jízdních pracovníků silniční a městské dopravy.**

Tento výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1982 a bude zveřejněn v částce 9 Dopravního a silničního zpravodaje, orgánu ministerstva vnitra ČSR — Správy pro dopravu. Nahlédnout do něj lze na odborech dopravy krajských a okresních národních výborů, popř. na ministerstvu vnitra ČSR — Správě pro dopravu.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství

1. **výnos** ze dne 7. září 1982 čj. MH/4-927/9157/1982, **kterým se mění výnos** ministerstva vnitra ze dne 19. srpna 1968 čj. MH IV/3-810/1968 **o náhradách cestovních a jiných výdajů kominíků v organizacích místního hospodářství.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. října 1982 a upravuje poskytování paušálních náhrad kominíkům;

2. **výnos** ze dne 7. září 1982 čj. MH/4-943/3293/1982, **kterým se mění výnos** ze dne 28. září 1973 čj. MH/4-1237/73 **o paušálních náhradách cestovních a jiných výdajů výkupčích sběrných surovin v národních podnicích Sběrné suroviny.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. října 1982 a upravuje poskytování paušálních náhrad výkupčím sběrných surovin.

Uvedené výnosy budou uveřejněny v Provozním zpravodajství, orgánu ministerstva vnitra České socialistické republiky pro místní hospodářství, částka 24/1982. Lze do nich nahlédnout na ministerstvu vnitra České socialistické republiky — správě pro místní hospodářství, na odborech místního hospodářství krajských národních výborů, Národního výboru hlavního města Prahy a u organizací místního hospodářství.

Svaz pro spolupráci s armádou

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **směrnice o odměňování pracovníků základních organizací Svazu pro spolupráci s armádou a jejich vedlejších hospodářství** čj. 6300/1982.

Směrnice upravují mzdové poměry pracovníků, s nimiž základní organizace Svazu pro spolupráci s armádou uzavřela pracovní poměr podle ustanovení zákoníku práce, a to:

a) organizačních a technickohospodářských pracovníků,

b) provozních pracovníků stravovacích a ubytovacích zařízení,

c) pracovníků dělnických povolání.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. července 1982.

Směrnice byly zaslány všem organizačním složkám aparátu Svazarmu a základním organizacím Svazarmu.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1646/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 65,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1 — účet č. 10 0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 Be 55 — **Tisknou:** Tiskařské závody, n. p., závod 2, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 8.
Dohlédací pošta — Praha 07